

gamle Dage. Der siges i Motiverne, at saa længe de havde det for sig selv, var der intet i Vejen, de erindre ikke, at der har været noget, som har lagt Hindringer i Vejen den Gang. Nej, jeg forstaaer godt, at det er mere behageligt ikke at skulle spørge for mange Steder, ikke at skulle gaa til Lovgivningsmagten, men derimod selv at kunne handle; men det bør Rigsdagen ikke gaa med til. — Der siges videre i Motiverne, at denne Paragraf flere Gange har voldt Ulemper. Jeg kunde ønske at faa at vide af den højtærede Minister, hvori disse Ulemper have bestaaet, thi det er ikke nok, at man sætter det her paa Papiret. Jeg forstaaer meget vel, at naar man vil af med noget, der generer en, saa bruger man det, man bedst kan stille op derimod, men vi have Ret til at faa at vide, hvad det er, saa vi selv kunne dømme derom.

Jeg kan ikke paa nogen Maade anbefale den høje Rigsdag at følge Ministeren paa dette Omraade. Jeg siger til Rigsdagen, til Folketinget: Lad os dog beholde den Magt, vi have. Vi ønske ikke at misbruge den; vi stille os ikke op og sige: Vi ville ikke sælge dette eller hint Areal, nej, vi forlange kun af Ministeren og Havne- raadet, at de, naar de have et Areal, de ville sælge, og som de mene, det er tjenligt for Staten at sælge, skulle komme med et Forslag til os, lade os se paa det og behandle det. Det vil ikke tage saa overordentlig lang Tid. Hvis Ministeren i Dag var kommen med et Forslag, som angik Salg af de to smaa Arealer, der nævnes i Motiverne, og ikke havde stillet Forslag om at ophæve selve Paragraffen, saa kunde vi hurtig have set paa det og let være komne over det.

Jeg vil altsaa meget advare Rigsdagen imod at følge Ministeren i at ophæve den vedkommende Lovparagraf. Spørgsmaalet om Salg af de her nævnte Arealer skal jeg ikke komme dybere ind paa. Der er saa faa Oplysninger desangaaende, at man egentlig ikke kan se, hvad det er for Arealer. Jeg antager, at det drejer sig om nogle Opfyldninger, som have fundet Sted ude ved Enden af Islands Brygge Syd for Tændstikfabrikken. Jeg forstaaer godt, at Soyakagefabrikken, som vil købe disse Arealer, vil købe for at komme tæt op til Havnen. Jeg tror ikke, at alt, hvad der skal fyldes op for at anlægge Bolværket, er fyldt op, der er vist nogle Arealer, som endnu ikke ere opfyldte. Jeg synes ogsaa, man har Ret til at faa at vide, om Arealet, hvis man sælger det, bliver solgt saaledes, at det

Bolværk, der kommer, tilhører det offentlige eller Selskabet. Den Slags Ting mener jeg, vi bør have Oplysning om, thi jeg er en bestemt Modstander af, at man sælger saaledes, at Bolværket kommer til at tilhøre private. Det maa altid være under det offentlige, saaledes at ikke private ere Herrer over det, men at alle og enhver kunne komme og losse og lade derved.

Jeg skal ikke udtale mig videre i Øjeblikket — jeg venter, at den højtærede Minister vil give nærmere Oplysninger —, men jeg fraraader meget bestemt at gaa med til at ophæve § 5 i Lov af 7. April 1899.

Rode: Man kan af Bemærkningerne til Lovforslaget se, hvorledes et Lovforslag som dette bliver til. Det begynder med, at Østasiatisk Kompagni ønsker at købe ca. 10,000 m² af de af Havnevæsenet ved Opfyldning tilvebragte Arealer. Havnekaptajnen slutter paa Københavns Havnevæsens Vegne Købekontrakt om disse Arealer. For at Salget skal kunne finde Sted, maa ifølge Loven Lovgivningsmagtens Samtykke indhentes. Saa kommer Havnekaptajnen i Tanker om, at det maaske var bedst ikke blot at faa Approbation paa Salget af de 10,000 m², men med det samme at faa en Bemyndigelse til at sælge samtlige de Arealer Syd for Langebro, om hvis Opfyldning og Anvendelse der i en for Tiden overskuelig Fremtid kan antages at blive Spørgsmaal. Havnekaptajnen gaar da til Ministeren og siger: I Stedet for at forelægge et Lovforslag om at sælge de 10,000 m² vil jeg foreslaa Ministeriet at forelægge et Lovforslag, hvorved jeg faar Bemyndigelse til for al Fremtid at sælge alt, hvad der kan blive Tale om at sælge af disse Arealer. Derefter siger Ministeren: Ja, var det saa ikke bedre at gaa endnu et Skridt videre og overhovedet ophæve den Bestemmelse, i Henhold til hvilken der skal føres Kontrol hermed fra Lovgivningsmagtens Side? Saaledes har dette lille Købetilbud fra „Østasiatisk Kompagni“s Side gennem Havnekaptajnens og Ministeriets Behandling deraf pludselig antaget disse store Dimensioner, og jeg maa ganske give det ærede Medlem, som nu talte (Chr. Hansen), Ret i, at denne Sag var bleven fremmet meget lettere og hurtigere, hvis Havnekaptajnen havde foreslaaet Ministeren at lade dette Køb approbere, og Ministeriet derefter havde fremsat et Lovforslag herom for Rigsdagen.

Men det er vel bedst nu at begynde med det, som Ministeren her foreslaar,